Ga jij hen vertellen dat hun droomjob onbetaalbaar is?

Het basisonderwijs werkt al langer met een maximumfactuur. Het probleem van betaalbaarheid stelt zich daardoor minder in dat onderwijsniveau, maar wel steeds meer in het secundair onderwijs. De kosten daar lopen sterk uit elkaar en zijn schoolafhankelijk, maar vanaf het 3de leerjaar ook afhankelijk van de studierichting.

De resultaten van de studiekostenmonitor (eerste graad SO) werden dit voorjaar (eindelijk) vrijgegeven. Daaruit blijken enorme verschillen tussen scholen in de kosten die ze doorrekenen aan de ouders per schooljaar. Sommige scholen maken duidelijk en effectief werk van kostenbeheersend beleid, maar dat doen ze lang nog niet allemaal. Een maximumfactuur wordt ook door de onderzoekers gezien als een manier om scholen te dwingen hun kostenbeleid onder de loep te nemen. Bovendien is dit een maatregel die alle ouders ten goede komt, en die hen duidelijkheid biedt over de totale kost van een schooljaar.

Uiteraard kosten sommige studierichtingen, vanaf de tweede graad dus, meer dan andere. We pleiten dan ook niet voor één vast bedrag voor alle leerjaren en studierichtingen, maar voor een gedifferentieerde maximumfactuur. In de eerste graad moet één bedrag dan weer wél kunnen volstaan.

De monitor wees bovendien uit dat er steeds minder leerlingen deelnemen aan meerdaagse uitstappen in de eerste graad, dat de kosten hiervoor erg hoog zijn in vergelijking met het basisonderwijs, en dat het gebruik samenhangt met SES-kenmerken van een leerling. Daarom pleiten we naast een scherpe maximumfactuur voor de bijdrageregeling, ook voor een minder scherpe maximumfactuur als plafond voor uitstappen. Iedere leerling moet de kans krijgen om deel te nemen aan deze uitstappen.